

η μπάλα αλλιώς

Ο Πρόεδρος Μίμης Δομάζος

■ ΤΟΥ Νίκου Μάλλιανη

Μια από τις πλευρές του Μίμη Δομάζου που δεν αναφέρθηκαν πολύ αυτές τις μέρες, είναι ότι υπήρξε ο πρώτος πρόεδρος του Συλλόγου των Ποδοσφαιριστών, του ΠΣΑΠ. Για την ιδιότητά του αυτή αλλά και γενικότερα για την προσωπικότητα του Δομάζου, γράφει σήμερα στον Δρόμο ο Νίκος Μάλλιανης, παλαίμαχος ποδοσφαιριστής που υπήρξε κι εκείνος μέλος των πρώτων διοικήσεων του ΠΣΑΠ.

Στιγμιότυπο από την ιδρυτική συνέλευση του ΠΣΑΠ. Στη μέση ο πρόεδρος Μίμης Δομάζος και από αριστερά οι Μίμης Παπαϊωάννου (ΑΕΚ), Αντώνης Αντωνιάδης (ΠΑΟ), Αριστείδης Καμάρας (νομικός σύμβουλος), Κούλης Αποστολίδης (ΠΑΟΚ), Στάθης Χάιτας (Πανιώνιος), Γιάννης Γκαϊτατζής (Ολυμπιακός) και Κώστας Λεβέντης (Παναχαϊκή).

Αγαπημένε Αρχηγέ και Πρόεδρε Μίμη, Πολλά καλογραμμένα άρθρα και ρεπορτάζ γραφτήκαν για την ποδοσφαιρική σου πορεία, αναδεικνύοντας πλήρως την ποδοσφαιρική σου αξία, που σε κατέστησε τον Κορυφαίο ανάμεσα στους σπουδαίους ποδοσφαιριστές της εποχής σου.

Η προσωπικότητά σου, μεγάλη Αρχηγέ, με όλα τα χαρίσματα και το ταλέντο που σε διέκριναν, σε έκανε αγαπητό και σεβαστό σε όλους τους ποδοσφαιριστές, ανεξαρτήτως ομάδων, αλλά και σε

όλους τους φιλάθλους. Αγαπημένε Πρόεδρε Μίμη, σε όλους αυτούς τους ύμνους που γράφονται για σένα, επέτρεψέ μου να αναφερθώ και στη μεγάλη σου συμβολή στην βελτίωση του ποδοσφαίρου μας και την κατοχύρωση και ανάδειξη της προσωπικότητας των ποδοσφαιριστών, με τη συμμετοχή σου στην ίδρυση του

Πανελληνίου Συνδέσμου Αμειβομένων Ποδοσφαιριστών, το 1976. Η καθολική εκτίμηση, η αποδοχή και η αγάπη μας, σε ανέδειξαν ως πρώτο Πρόεδρο του ΠΣΑΠ και στη θητεία σου, πραγματοποιήσαμε την πρώτη μας επιτυχημένη απεργία τον Δεκέμβριο του 1977. Πρόεδρε Μίμη, υπήρξες το ποδοσφαιρικό μας ίνδαλμα αλλά και ο

Μεγάλος Αρχηγός. Ήσουν άνθρωπος που μπορεί να μην μιλούσες πολιτικά, αλλά έκανες πολιτική με τις πράξεις και τη ζωή σου. Καταλάβαινες καλά τι σημαίνει φτώχεια, αδικία, εκμετάλλευση, αλλά και πώς σκέφτονται οι πολιτικοί και οι μεγαλοπαράγοντες. Από μικρό παιδί αγωνιζόσουν και χάρις στα λαϊκά σου βιώματα,

το πάθος σου για τη μπάλα, την αγάπη σου για τα παιδιά και τους ανθρώπους, με τις αξίες και τα χαρίσματά σου, έβγαίνες πάντα νικητής.

Σε ευχαριστούμε για όσα ωραία μας πρόσφερες. Τελικά Στρατηγέ, είναι ανίκητος ο Χάρος, αφού ΕΣΥ δεν του έβαλες γκολ, δεν τον νίκησες με το δυνατό και περίτεχνο παιχνίδι σου. Γειά σου Αρχηγέ μέσα και έξω από τα γήπεδα, με τη λαϊκή ψυχή, την αγωνιστικότητα και το ήθος σου. Καλό σου ταξίδι και χαιρετίσματα σε όλα τα ποδοσφαιρικά αστέρια που σε περιμένουν.

Με όλη μου την αγάπη,
Νίκος Μάλλιανης

Λόγω της σημερινής ύλης που δεν έπαιρνε αναβολή, η σειρά άρθρων για τους «Ασυμβίβαστους» του ελληνικού ποδοσφαίρου, συνεχίζεται στο επόμενο φύλλο με ένα αφιέρωμα στον μεγάλο Ανδρέα Μουράτη.

Οξυγόνο και στα γήπεδα!

Τα γήπεδα είναι εύκολος στόχος και οι οπαδοί συνήθως θεωρούνται από το κράτος «πλέμπα» και τσουβαλιάζονται σαν εν δυνάμει εγκληματίες. Πολλές φορές, όμως, διδάσκουν με την ευαισθητοποίησή τους στα κρίσιμα κοινωνικά και πολιτικά ζητήματα. Το σαββατοκύριακο που πέρασε, σχεδόν δεν υπήρξε γήπεδο της χώρας στο οποίο να μην αναρτήθηκε πανό για το έγκλημα στα Τέμπη, ενώ είχαμε και οπαδούς με οργανω-

μένη παρουσία στα συλλαλητήρια της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης. Πανό όμως για τα Τέμπη είδαμε ακόμα και σε γήπεδα στο εξωτερικό, όπως στη μακρινή Αργεντινή! Στη φωτογραφία αριστερά, το πανό των οπαδών στο γήπεδο της Μπόκα Τζούνιορς, στο Μπουένος Άιρες, γράφει «Δικαιοσύνη για το έγκλημα στα Τέμπη». Δεξιά, τα πανό της Αυτόνομης Θύρας 10 του Ηρακλή και των οπαδών της Ομόνοιας στην Κύπρο.

